
Rába György

UTASTÁRSAK

Akikkel együtt indultunk egy irányba
akiket ugyanaz a látvány hangolt föl
egy állomáson kendőt lobogtató asszony
esőben ernyő alatt palántázó kertész
robogó szerelvényünket dobáló fiú
duhajkodók belül a vaskeretben
leszálltak utastársaim jegyük lejárt
menet közben kiugráltak
akik meg újonnan ültek a fülkébe
mit se tudnak kőhajigálóról
nem pezdíti őket integetők emlékképe
panaszkozhatom a garázdákra meg se rezzennek
hiába idézgetek hiába emlékeztetek
arcuk foncsoravesztett tükör
uzsonnájuk csomagját bontogatják
lelkendező elbeszélésemre papírzörgés a válasz

WO DIE ZITRONEN BLÜHN

Mikor először neszeltem föl egy *signora*
ablakából zsinegen lógat ki egy kosarat
lestem hogy egy kesztyűs kéz virágot tűzzön
a háncsok közé és üzenetet húzzon ki
szőrös férfimancsban nem is volt hiány
de kenyeret vaját mozzarella pármái sonkát
zöldséget és egy palack Valpolicellát
egyengetett bele a garabolyba
a hétköznapi dinomdánom nyersanyaga máris
emelkedett röppent egy bérlakás édene felé
ez ott bizony nem a bevehetetlen lovagvár
nem havas kacsók hanem bütykös ujjak
tárják napvilágra a kaska titkát
azután amikor mámorosan szagolgattam
városszerte az utcák édeskés illatát
rá kellett ocsúdnom nem a tündérek
árasztják el balzsamos párával nyálkahártyámat

a hőségben gyakran váltogatott fehéreneműk
tudósítottak gyakori találkozásairól a mosószerrel
mégis föllelkessedtem a latin föld a nagyszerű
trubadúridők gesztusával színezi a létfenntartást
a test működésének fonákjáról egy bűvös sziget
illúziójának testőr kíséretével részegít

HADIFOGLYOK ÉJSZAKÁJA

Gyökerükről lefűrészelve sorban
hanyatt dőlve fekszenek rönkök
nem hizlalja őket a föld az ég nedve
de álmukban is sustorognak
elringató fuvallatokról villámcsapásról
rókavadászatról a róka vadászatáról
a lenti világban zajló torlódó
tenyészetéről oltalmazó árnyékukról
csörtetésről kik mik voltak nem jártak utána
folyton nyújtózkodó rostjaik roppanásáról
ha fölébrednek mi vár rájuk
állhatnak útjelző intés oszlopául
kellhetnek még építmény cölöpéül
kéreg-felületükből főzhetnek gyógyteát
vitorlás gerinceként zsörtölődnek viharral
függőleges életek elhanyagolt kikötőben
zúzzák bár péppé izinkjeiket
alakváltott sorsuk hirdethet
bölcességet tragikus példát
s ha törzsükbe hasít az ébresztő
tán még akkor se körfűrészhez se gőzölőhöz
ám korhatag sudarukon levél nem ered már
borostyán se kúszik bizalommal